

рецът на Луцифера" (1811), „Шарлатанинът" (1814) „Ядвига" (либрето отъ Ниемцовишъ), „Краковчани и планинци" — (инсценирана наново въ Варшава 1913 г., съ много голѣмъ успѣхъ, и задържала се до сега на нѣкои провинциални полски сцени). „Божимиръ и Ванда" и др. Въ последнитъ си опери К. е билъ подъ влиянието на Росини. Освенъ опери, писалъ е три балета; една симфония; нѣколко увертюри; „Те Деумъ"; меси; единъ химнъ, и написалъ: „Основи на хармонията" (1821) и „Систематични лекции върху основитъ на музиката (1819).

Куртева, Донка — пианистка, род. 1906 въ София, учила пиано отначало при Люба Мандушева, като ученичка въ V кл. на гимназията постъпва въ Софийското музикално училище, което свършва (1921) при Андрей Стояновъ; 1924 получава, съ конкурсъ, държавна стипендия и учи нѣколко месеца въ Виена при Поль дьо Конъ. Поради недостатъчността на стипендията се връща въ София и продължава занятията въ Музикалната академия, пакъ при А. Стояновъ, 1927 получава французска стипендия, и учи при Марселъ Чиампи и при Ал. Корто въ курсоветъ му при Ecole normale de musique въ Парижъ. Следъ завръщането си въ София, дава самостоятелен концертъ, а при повторното си отиване въ Парижъ участвува въ нѣколко концерта, и заедно съ известния теноръ Енрико ди Мазей, концертиратъ въ Лилъ, Страсбургъ, Нанси и др. французски и швейцарски градове. К. е една отъ талантливитъ и надеждни наши пианистки.

Куртъ, Ернстъ—Kurth, Ernst—значителенъ музикаленъ изследвател, род. 1 юни 1886 въ Виена, училъ при Робертъ Гундъ пиано и теория, и при Гвидо Адлеръ — музикална наука въ университета въ Виена, отъ 1912 е въ Бернския университетъ, при който основава, по примѣра на Лайпцигския университетъ (Риманъ-Шерингъ) единъ Collegium musicum. Трудове: „Предпоставкитъ на теоретичната хармония" (1913), „Основи на линеарния контрапунктъ", „Въвеждане въ стила и техниката на Баховата мелодическа полифония" (1917), „Стилътъ въ Opera Seria на

Кр. Вилибалдъ Глукъ — до Орфей" (1908) — дисертация, „Романтическа-та хармония и нейната криза въ Вагнеровия Тристанъ" (1920), „Брукнеръ" — монография въ 2 тома (1925) „Музикална психология" (1930).

Курцова-Щепанова-Илона — Kurzova-Štepanova, Ilona — чешка пианистка, жена на В. Щепанъ, род. 1899 въ Львовъ, концертирала още отъ 10 годишна възраст въ Чехия, Австрия, Полша и Холандия и пр.

Курцъ, Вилемъ — Kurz, Vilem — чешки пианистъ, род. 23 дек. 1872 въ Дойчъ-Бродъ, ученикъ на Й. Холфелдъ (пиано) и Книтлъ въ Прага, отъ 1919 е професоръ въ майсторската школа на Празката държавна консерватория, писалъ: „Технически основи на клавирното свирене" (1924).

Кусевицки, Сергей Александровичъ — именитъ руски диригент и контрабасистъ-виртуозъ, род. 13 юни 1874 въ Тверъ, училъ контрабасъ въ консерваторията на Филхармоничното общество въ Москва при Рамбосекъ, следъ което концертира съ голѣмъ успѣхъ. Започналъ още 12 год. да дирижира — съ призвание къмъ изкуството на тактовата пръчка — 1909 К. застана начело на собственъ оркестъръ, съ който обикаля цѣла Русия, и основава издателство за публикуване творбитъ на модернитъ руски компонисти. 1920 напушта Русия и, извоювалъ си име на диригентъ отъ голѣмо измѣрение — гостува на всички първостепенни оркестрови сдружения въ Европа и Америка, като за центъръ на дейността си има Парижъ.

Кусеръ, Йоханъ Зигмундъ — Kuser, Johann Sigmund — бележитъ оперенъ компонистъ, род. 13 февр. 1660 въ Пресбургъ, умр. 1727 въ Дублинъ, живѣлъ въ Брауншвайгъ, Хамбургъ (дето довежда тамошната опера до пълненъ разцветъ), Парижъ, Аугсбургъ, Нюрнбергъ и Шутгардтъ — като оперенъ капелмайсторъ, когото Матезонъ сочи като образецъ и, най-после — въ Дублинъ — като капелмайсторъ на викарля. Творби: 12 оперни сюити; една траурна ода; една серенада — за рождения денъ на кралъ Георгъ I; една театрална серенада